

VI.

Forhandling om en Daab, som var bleven forrettet med Øl.*Meddelt af Hand. A. Kall-Rasmussen.*

Høystærede Hr. Ober Secreterer
Velb. Erich Kragh.

Efftersom Sogne Præsten udi Schevinge Hr. Christian Lauritzøn hafuer beretted mig, huorledis en Synderlig casus sig skal hafue tildraged udi hans Meenighed, nemblig att en Jordemoder der sammesteds som Betiente en Qvinde der udi Barnsnød, hafuer effter Fødselen døbt Barned med Øll, och undskylder sin gierning med dette at Barned var saa siug, hun ey troede det saa lenge at skulle hafue lefuud indtil de Kunde hentet Vand.

Ofuer saadant blef nu Moderen saa bedrøfued at hun nesten hafuer midst Santzen, och Faderen er saa bekymred at hand ey ved huorledis hand sig best skall adbære, hand begierer indstændig at Barned igien omdøbis (: Som siuntis och vel raadeligst, efftersom Lutherus och er i lige mening om saadant :) Nu kand eller tør Jeg her udi inted ordinere, med mindre Jeg tilførn vedste hans Kongl. Ma: naadigste Villie: Beder derfor thienistuilligen Hr. Ober Secreterer ved første leylighed gifuis Kand vilde være saa god at forhuerfue mig Høystbemelte hans Kongl. Ma: naadigste Betenchende, efftersom Barnid er megit suag och befryctis den ey at skulle lefue: Den qvinde, som saa ubetenchsom hafuer gjort dette, burde billigen derfor udstaa Kirchens disciplin, om det ellers saaledis got blifuer befunden.

Jeg forblifuer igien

Hr. Ober Secreterers

Plichtschyldigste T.

Hans Svane.

Kløbenhavn
d. 8 May 1666.

(Under 12te Maj affordrer Kongen Ærkebispem og Professores deres Betænkning angaaende denne Sag.)

(Det theologiske Facultets Erklæring.)

Efftersom Vi haffve bekommet hans Kongl. Maytts Voris Allernaadigste Herris Skriftlige befaling, at Vi Voris underdanigst betenchning med Allerforderligste skulde Høystbemelte Kongl. Maytt. tilstille, angaaende een casum Sognepræsten udi Skeffvinge underdanigst for hans Kongl. Maytt. haffver ladet andrage, om een Jordemoder sammesteds, som haffver døbt et barn med Øll, undskyldende sig, at barnet Vaar saa siugt, at hun ey trode, det skulde haffve leffvet, indtil Vand kunde bleffvet hendt; Da haffve Vi samme hans Kongl. Maytt.s Naadigste befaling udi Al Underdanighed att efterkomme, denne casum med hinanden strax offverveyett, och befundet den Daab at være aldeelis Ugiaeldig, efftersom den quoad materiam gantske affviger fra sacramentets Indstiftelse, som med blott oc bar Vand, uden nogen mixtur, hvor ved det oc mister det indsatte Elementis Naffn, at det icke lenger Kaldis Vand, er befalitt i Ordet at skal forrættis, oc derfaare holde Raadeligst, at Barnet med Allerførste effter Christi Indstiftelse ved et Vandbad udi Ordet indlemmis udi sin frelsere Christo, haade at guds ordinantz om sacramentet helligen kand effterkommis, saa oc att forældrene med andre Guds børn, oc fornemmelig Barnet sielff, naar det kommer til Aarene kand være utvivvelbar forsichret om, at det ved en Ret oc lofflig daab er lodtagen i guds Meenighed. Oc som Jorde Moderen haffver udi høyeste maade ved denne sin Uforstandige oc Uactsomme giærning forarget guds Kirche, da eracte Vi underdanigst billigt at være, att hun saadan groff oc public forsielse hos gud oc hans Meenighed publice affsone, dog hiembstillende det paa det Allerunderdanigste til hans Kongl. Maytt.s egen naadigste disposition, oc forbliffvende udi all underdanighed

Kiøbenhavn d. 14 May.
1666.

hans Kongl. Maytt.s
Allerunderdanigste Tiænere,
Facultatis Theologicae Professores.

(Kongens Missive til Ærkebisp.)

V. S. G. T. Efftersom vi kommer udi erfaring, hvorledes en Jordemoder udi Schevinge haffver i steden for Vand med Øl døbt it barn, da haffver i saadan anordning at giøre, at barnet bliffver igien tilbørligen med Vand om-døbt; oc Jordemoderen for saadan sin groffve forseelse at ndstaa Kirckens Disciplin.

D. Hafn. 15 May. 1666.